

عنوان مقاله:

رابطه پنج عامل بزرگ شخصیت و عامل خانواده اصلی با سازگاری زناشویی

محل انتشار:

نخستین همایش ملی شخصیت و زندگی نوین (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مختار عارفی - گروه روان شناسی و مشاوره دانشگاه آزاد اسلامی کرمانشاه

فاطمه جعفری نظر آبادی - کارشناس ارشد روان شناسی دانشگاه رازی

امید مرادی - گروه روان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی رابطه پنج عامل بزرگ شخصیت و سلامت خانواده اصلی با سازگاری زناشویی بود. نمونه پژوهش تعداد 266 نفر (125 مرد، 141 زن) از والدین دانش آموزان مدارس ابتدایی و راهنمایی شهر کرمانشاه در سال 1390 بودند که به روش خوشه ای تصادفی انتخاب شدند. در این مطالعه از فرم کوتاه پرسشنامه نئو(کاستا و مک کرا، 1992)، فرم کوتاه پرسشنامه خانواده اصلی (ایون و دیگران، 1994) و مقیاس سازگاری زناشویی (اسپاینر، 1976) بهره گرفته شد. نتایج نشان داد سازگاری زناشویی با عوامل وظیفه شناسی، برونگرایی، مقبولیت و سلامت خانواده اصلی، همبستگی مثبت و با روان رنجورخویی همبستگی منفی دارد. نتایج رگرسیون گام به گام حاکی از آن بود که دو عامل روان رنجورخویی (به طور منفی) و وظیفه شناسی (به طور مثبت) سازگاری زناشویی را پیش بینی می کنند. بر اساس نتایج پژوهش کنونی پیشنهاد می شود در مسأله سازگاری زناشویی به دو عامل روان رنجور خویی، وظیفه شناسی و سلامت خانواده اصلی توجه بیشتری مبذول شود

کلمات کلیدی:

سازگاری زناشویی، پنج عامل بزرگ شخصیت، سلامت خانواده اصلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/164861>

